

SVETAC TJEDNA

Sveti Hilarije iz Poitresa, biskup i crkveni naučitelj
(315. - 367.)

Sv. Hilarije živio je u burno doba IV. stoljeća, kad su kršćanstvo razdirale žestoke arijanske prepirke. Iako je I. opći sabor u Niceji godine 325. osudio arijansku nauku i jasno definirao da je Krist Bog, arijanci nisu mirovali, već su svoju zabludu širili dalje, a pridobivši za se i careve nemilo su progonili one koji su bili vjerni nicejskoj vjeroispovijesti i pravovjerju. Žrtva tih progona bio je i sveti Hilarije, biskup Poitiersa u Galiji, današnjoj Francuskoj. On se rodio oko godine 315. u uglednoj poganskoj obitelji u Poitiersu. Uz njegovu kolijevku stajahu bogatstvo i moć, ono što svijet veoma mnogo cijeni. Kad je došao do uporabe razuma, dadoše ga u škole pa je tako primio najveću izobrazbu svoga vremena. U zreloj dobi oženio se te imao kćerku. Upoznавши kršćanstvo dao se sav na studij Svetoga pisma. Što se više u nj udubljivao, to je snažnije uviđao svu prazninu poganskog pogleda na svijet. Kao čovjek koji je iskreno tražio istinu povukao je posljedice pa se sa ženom i kćerkom dao krstiti i tako postao vatren kršćanin. Po sakramentima krštenja i potvrde primio je toliko nebeskoga svjetla da se svim silama stao boriti protiv paganstva i protiv arijanskog krivovjerja. Borio se ne samo riječima i spisima, već što je kudikamo važnije, i čitavim svojim neporočnim životom koji je bio u skladu s onim što je vjeroval. U kršćanskoj općini Poitiersa Hilarije je stekao toliki ugled da ga je Božji narod nakon smrti svoga biskupa izabrao za njegova nasljednika i tako je Hilarije primio i puninu svećeništva i apostolske odgovornosti. Njegova je žena, međutim, s njegovom privolom stupila u samostan. Kao biskup Hilarije se još više suprotstavljao krivovjernim arijancima. U otpalom biskupu grada Arlesa Saturninu zadobio je najlučeg i najzlobnijega neprijatelja. Taj ga je oklevetao na carskome dvoru pa ga je nasilni car Konstancij godine 359. prognao u Malu Aziju. No, sveti biskup ni tu nije mirovao već se i dalje borio protiv zabluda. Proučavao je istočne crkvene oce i povezao se s braniteljima pravovjerja na Istoku. Postao je veoma glasovit pa je na povratku iz progonstva bio posvuda slavljen i svečano dočekan. Arleski metropolit Saturnin, režimski čovjek, zaražen krivovjerstvom, želio je svu Galiju privesti arianstvu, ali je na sinodi u Parizu najviše Hilarijevom zaslugom bio osuđen i svrgnut. Borbe i progoni pospješili su i Hilarijevu smrt i on umre godine 367. slavljen kao "Atanazije Zapada", naime, kao što je sv. Atanazije bio prvorodac protiv arianstva na Istoku, tako sv. Hilarije na Zapadu. Sv. Hilarije je bio dubok mislilac, vrstan teolog i dobar poznavalac Svetoga pisma. Glavno mu je djelo O Trojstvu, u 12 knjiga, napisano u progonstvu, a po sudu mnogih to je najsolidnije djelo protiv arianstva. Napisao je i vrijedan komentar Evanđelju sv. Mateja te Raspravu o otajstvima. To je djelo prevedeno i na hrvatski jezik i izdano u sklopu zbirke Crkveni oci i pisci. Sv. Hilarije bio je i pjesnik. Pjevalo je himne. Njegova je velika zasluga što je upoznao vrijednost himna i prenio ga na latinsko crkveno tlo. Papa Pio IX., na molbu pokrajinskog sabora u Bordeauxu, proglašio je sv. Hilarija godine 1851. crkvenim naučiteljem.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA

SRCA ISUSOVA

**KRŠTENJE GOSPODINOVO - 11.01.2015. -
GODINA II., BR. 20**

"Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina."

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.« Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskog i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: »Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!«

Riječ Gospodnja Mk 1, 7-11

Misli za današnje evanđelje

Spasenje je za svakoga

Kad se u službu uvodi neki svjetski uglednik, novi predsjednik države ili vlade, ili duhovni vođa, novi papa ili biskup, uvijek se to obavlja veoma svečano, uz brojne ceremonije, govore i slavlja. Time se želi istaknuti značaj te službe i zadaće koju izabrani preuzima. Danas, na blagdan Isusova krštenja, Isus je svečano predstavljen svijetu kao "Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta". Predstavlja ga "najveći rođeni od žene", prema Isusovim riječima, Ivan Krstitelj. Svjedoci su Duh Sveti koji nad Isusa silazi u liku goluba i Otac koji ga svečano priznaje svojim ljubljenim Sinom. Trebat će upamtiti to svjedočanstvo i onda kad bude teško vjerovati da i ljubljeni Sin mora teško trpjeti. I mi smo po krštenju postali ljubljena djeca Božja, ali ne će nas mimoći teškoće života, no zbog toga ne ćemo prestati biti ljubljena djeca Božja. Ne zaboravimo toga u trnucima svoje kušnje.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Jesam li svjestan da sam po krštenju postao ljubljeno dijete Božje?
2. Biti dijete Božje ne isključuje patnju i trpljenje u životu, nego im daje smisao. Vjerujem li da me Bog voli kada mi daruje križ?

Misne nakane kroz tjedan

12.01. Ponedjeljak – Ernest, Tatjana

07:30 = Miroslav Čerkez

18:00 = Marija Tomić

13.01. Utorka - Sv. Hilarije, biskup i crkveni naučitelj

07:30 = na nakanu

18:00 = Nediljko Milavić

14.01. Srijeda – Rajko, Malahija

07:30 = na nakanu

18:00 = Fanika i Milan Turk

15.01. Četvrtak - Pavao Pustinjak, Mavro, Anastazija

07:30 = na nakanu

11:00 = proštenje na Kamenskom

18:00 = Branko Jaramaz

16.01. Petak – Marcel, Oton

07:30 = na nakanu

18:00 = Pero Zovkić; Mato i Jaga Herceg

17.01. Subota - Sv. Antun Opat

07:30 = na nakanu

11:00 = krštenje Sare Mihelić

18.01. Nedjelja – Druga Nedjelja kroz godinu

09:00 = ob. Jelić i ob. Movre

10:30 = župna sveta misa; krštenje Nike Starčević

18:00 = Barka i ob. Hrsto

U krštenju dobivamo kapital koji se kroz cijeli život ne smanjuje. Dapače, povećava se što ga više upotrebljavamo.

Dok je Ivan krštavao, Isus je pristupio. Možda i zato da onoga koji je krstio ispunil svjetlošću, a bez sumnje da čitavoga starog Adama pokopa u vodi. Krstio se prije nas i za nas, posvećujući rijeku Jordan, da onaj koji ima dušu i tijelo započne po Duhu i vodi.

Sv. Grgur Nazijanski

Krštenje ti kaže da cijeli svoj život nosiš neizbrisiv biljeg. Cijeli si život karika u lancu kršćanske nade za ovaj svijet. Cijeli život primaš snagu da se, unatoč svim otporima, dokažeš u borbi. Možeš se spotaknuti, ali ne konačno pasti. Možeš i pasti, ali ne ostati ležati. Ako nećeš.

Tri sam se sata penjao na brdo po vrućini. Oko podne sam stigao, iscrpljen i žedan. Susretjem nekog čovjeka i pitam: »Molim vas, gdje ovdje ima vode?« Čovjek odgovori: »Vode. Nemam pojma gdje je imala. Ali ja sam alkemičar, mogu vam reći formulu vode: H_2O . To je odlučujuće, zar ne? Važno je znati što je voda.« Obratio sam se drugome. Bio je domorodac, seljak. On odgovori: »Vode? Idite ovim putem dvije minute. Iza prvog zavoja nalazi se izvor. Ondje se možet napiti.« Kad je čovjek žedan Boga, onda mu nije toliko važno znati tko je Bog, postoji li i može li ga se dokazati. Treba ga susresti i doživjeti. Druga se pitanja - koja su također važna - onda lako rješavaju.

E. Wild

- Nedjeljom Krštenja Gospodinova završava Božićno vrijeme. Stoga molimo vjernike, koji imaju volju i slobodno vrijeme, da u **ponedjeljak 12. siječnja u 10:00 sati**, dođu u crkvu da pomognu raskititi borove i jaslice.